

Az állatok tartásáról

F. S. szegedi olvasónk kéri, ismerjük azt a rendelkezést, amely szabályozza a városi házakban a galamb, baromfi és kutya tartását.

A város területén az állattartást a 4/1968. számú tanácsrendelettel módosított 3/1959. számú Szeged városi tanácsrendelet szabályozza.

A fenti rendeletnek a baromfi, nyúl, galamb tartását szabályzó fejezete kimondja, hogy baromfi (liba, tyúk, kacska, pulyka stb.) csak a házi szükségletnek megfelelő számban, a lakóépülethez tartozó udvarban, vagy kertben elkülönített helyen, ólban vagy kretrechen tartható. A baromfiakat tisztán, rágcsálóktól és élősködőktől mentesen kell tartani. Közös kertbe vagy udvarba a baromfit csak a háztulajdonos és az összes lakó hozzájárulásával szabad kiengedni. Baromfit a körtöltésen belüli területen és Újszegednek üdülőhelye nyilvánított részén, továbbá a Töltés utca — Marostói utca vonalától nyugatra levő telepeken utca, térre (közterületre) kiengedni még felügyelet mellett sem szabad.

Ha a lakóházban ötnél több bérlemény (lakó) van, baromfit csak akkor szabad tartani, ha ahhoz a bérleti többsége hozzájárul. A körtöltésen belüli területen és Újszegednek az előbb ismertetett területén, valamint a város peremrésein levő telepeken baromfi üzemszerű tenyésztéséhez, illetve hizla-

lásához előzetes állattartási engedély szükséges.

A nyúl tartására a baromfi tartására vonatkozó rendelkezések, illetve előírások vonatkoznak. Galambok tartásához a háztulajdonos hozzájárulása szükséges. Ez a rendelkezés nem érinti azokat a jogszabályi előírásokat, melyek a postagalambok tartásához rendőrhatósági engedélyt követlenek meg.

Galambokat megfelelő helyen, a baromfikra előírt módon szabad tartani. Lakó-

ház erkélyén galambtartás tilos. A mezőgazdasági termelés és a vetések biztonsága érdekében a városi mezőgazdasági és élelmiszerügyi osztály a galambok kiengedését meghatározott időre eltilthatja. A tilalmat a helyi napilapban közzé kell tenni.

A kutya tartásához a háztulajdonosnak engedélye, a lakók többségének hozzájárulása is szükséges. Kutyaát közterületen csak pórázban szabad vezetni és szájkosárral kell ellátni.

Dr. V. M.

A gázfolyam acélmedre

A nyugat-szibériai tyumeni terület északi részén, Medvejsze táján páratlan földgázlelőhelyre bukkantak: több mint háromtrillió köbméter földgázt tartalmaz a föld mélye. A kilencedik öt-éves tervben megkezdik ipari kiaknázását. Jelenleg a nyugat-dél irányban folyik a gázvezeték lerakása. A Medvejsze—Nadim—Punga szakasz, mintegy 700 kilométer hosszú vezeték építése már befejezéséhez közeledik. Az építési terep, bonyolult földgázi, éghajlati és geológiai adottságú vidéken vonul keresztül. A hosszú zord tél, a velőkéig ható fagyok, hóvi-

harok, járhatatlan mocsaras területek, messzeség a lakott helyektől és az építőipari bázisoktól komoly nehézségeket okoz, amelyek leküzdése nagy szaktudást, hősiességet, kitartást követel az építőktől. A bonyolult gépsorok, szerkezetek, hegesztő berendezések, gyártmányok helikoptereken érkeznek a munkahelyre.

A gázvezeték fő része 1420 mm átmérőjű csövekből fog állni. Gázfolyam ilyen hatalmas föld alatti acélmedrét első ízben alakítják ki a Szovjetunióban. A vezeték jövőre már földgázzal látja el az urali iparvállalatokat.

Anyakönyvi hírek

András és Pataki Jusztiána házasságot kötöttek.

Halálozás: Méri János, Bíró Istvánné Fekete Julianna meghalt.

III. KERÜLET
Házasság: Pócsik Antal és Kajos Erzsébet házasságot kötöttek.

Születés: Nyári Imréné és Urbán Juliannának Mihály, Török Ferencnek és Molnár Mária-nak Zoltán Ferenc, Arokszállási Józsefnek és Tóth-Pinter Margitnak Zsuzsanna Idikó, Dicső Antalnak és Móra Etelekának Mária, Etelek, Gyuris Ferencnek és Szabó Katalinnak Katalin Franciska, Gőnczi Im-

renek és Fodor Mária-nak Zsolt Imre, Kálmán Lajosnak és Viola Mária-nak Éva, Kovács Ferencnek és Sági Mária Bor-bálynak Andrea Erzsébet, Monostori Nándornak és Juhász Gizellának Nándor Tibor, Csillag Istvánnak és Magda Erzsébetnek Andrea, Fodor Zoltánnak és Kovács Erzsébetnek Emília Erzsébet, Kurucz János László-nak és Koszó Matild Julianna-nak Mária Gabriella, Nagy Lászlónak és Török Erzsébetnek Annamária, dr. Török Miklós Imrénének és Sági Beatrix Mária-nak Levente Imre nevű gyermekeik születtek.

Halálozás: Havas Jánosné Ká-tona-Berényi Borbála, Nagy József, Molnár Jánosné Csontos Julianna, Vér József, Móra Györgyné Petrovics Franciska, Király Géza, Ács Jenő, Wayer Péterné Kádi Mária, Horváth Józsefné Czékus Katalin, Szűcs István Ignác, Herédi Vincéné Ördög Rozália, Horváth József, Gémes Zoltán, dr. Bogár Dező Károly, Okros Jánosné Okros Ilona, Csengeri Pál, Lőrincz István meghalt.

BERCELI A. KÁROLY

Hullámsír

184.

— Hagyja kérem, nem kár értük. Legalább megszabadulunk tőlük — vigyorgott ostobán. Zubovics átdöfte a tekintetével.

— Hordja el innen magát, fajánkó, mert keresztül lövön. Barom! — S már nyúlt is a revolvere után.

Az illető, aki rangos férfinak vélte magát, berzenkedve próbálta visszautasítani ezt a nyers támadást, de a főhadnagy akkorát üvöltött rá, hogy a végén sunyítva, a csónak aljában sumákolva húzta meg magát, mert Zubovics tekintetéből kiolvasta, hogy ez az ember nem tréfál. Valóban még egyszer végigmérte megvetően, aztán megállt a csónakjával a bordélyház ablaka alatt, s felszóllította a lányokat, hogy ugorjanak le bátran, ő biztosan elkapja őket. De azok csak sikoltoztak, nem mertek ugrani, féltek. Az egyik csónakban kótelén és kótelhágcsón kívül volt egy létra is, a főhadnagy mindenre fölkészült, ezt illesztette tehát az ablakhoz, hogy végre az első, a legreménytelibb leány, nem törődve azzal, hogy kilátszik a szoknyája alól a „kimondhatatlan”, rálepett a létra felső fokára, s lassan a csónakba ereszkedett. Aztán jöttek a többiek is, sorra, vagy nyolcan, s bár a helyzet egyáltalán nem volt neveséges, de a legtöbben azért mégis el-elmosolyodtak a kikenceficézett dámákon, még Gábor is, aki készségesen segédkezett a főhadnagynak, s erősen fogta a létrát is, hogy el ne csúszzék. Különösen akkor kezdtek derülni a jelenlevők, amikor a végén egy elegáns úr is megjelent szegyenkeve az ablakban, s dadogva, dödögve, majdnem ideitlenül kérte, hogy őt

Pszichológussal az ügyfélért

Baj van az ügyfelekkel. Legalábbis ezt panaszozzák az íróasztal másik oldalán ülők. Meg kellene nevelni az ügyfeleket — mondják —, de annyian vannak, hogy képzetlenség a nevelésük végére érni.

Hátha mégis azokkal kellene valamit kezdeni, akik az ügyfelekkel foglalkoznak!

Van már néhány vállalat és intézmény, ahol eredményesen alkalmaztak pszichológust az ügyfelekkel foglalkozók kiválasztásához. Ezek a munkahelyeken ugyanis — helyesen — abból indultak ki, hogy nem könnyű bánni az emberekkel és nem mindenki alkalmas erre a feladatra. És amennyire könnyű kimondani azt, hogy az ügyfelekkel foglalkozók hagyják ott hon egyéni problémáikat, annyira nehéz ezt a szabályt betartani, illetve betartatni. Az azonban realisan megvalósítható, hogy olyanokat illessünk az íróasztal másik oldalára, akik az ügyfél, és nem utolsósorban saját idegeik tönkretétele nélkül képesek ellátni munkájukat.

Az egyik országos pénzügyi példát megállapították a pénztáros munkakör pszichikai követelményeit. (Ezek természetesen a más vállalatoknál hasonló beosztásban dolgozóakra vonatkozóan is érvényesek.)

A pénztárosnak — és általában az ügyfélforgalomban dolgozóknak — idegrendszerileg kiegyensúlyozott, nyugodt személyiségnek kell lennie, aki munkáját egyenesen koncentrált figyelemmel, kis hibaszázalékkal végzi; figyelmét képes megosztani több, egyidejűleg ható inger között.

Ezeknek a követelményeknek megfelelően folytatta le a pszichológus a gyakorlati vizsgát is. Például a rendezőképeség vizsgálatát a következőképpen történt: 360 különböző színű és alakú kártyát kellett csoportosítani. Nem véletlen, hogy az a pénztáros, aki egy év alatt egyszer sem fizette el magát, 9 perc alatt hibátlanul, egy másik — aki négyévesen is komolyabb összeggel tévedett — ugyanazt a feladatot 12 perc alatt oldotta meg, ráadásul 47 hibával.

Még érdekesebb volt, ami-

kor a pénztáros koncentráció-képességét vizsgálta a pszichológus, illetve azt próbálta ki: mennyire tudják figyelmeiket megosztani egyszerre több feladat között. E vizsgálat során átadott a pénztárosoknak egy-egy szám-ozlappal teleírt lapot, hogy azon végezzék el a megjelölt műveletet minél gyorsabban. Ugyanakkor — tehát a feladat megoldása közben — rövid, a művelethez nem tartozó utasításokat is közölt. A próba az volt, hogy mennyire sikerül hibátlanul elvégezni a műveleteket és közben mennyit tudnak megjegyezni az elhangzott szövegből. Akik a legjobbnak bizonyultak, bizonyára nem szoktak ráfordítani a pénztárablak előtt álló ügyfélre: Nem látja kérem, hogy számolok?!

Az érdektel dolgozók általában szívesen fogadják a vizsgálatot, egyrészt, mert belátták, hogy abból inkább előnyük származik és a vizsgálat anyagát feltétlen diszkrécióval kezelik.

A módszer helyességét bizonyítja, hogy több vállalatnál már a pszichológus jelenléte eredményre vezetett. Egyebek közt azért is, mert a vezetők felfigyeltek az ügyfélforgalom bonyolító nehézségeire.

Természetesen nem arról van szó, hogy az ilyen személyiségvizsgálatoktól csodákat lehet várni. Mindenesetre remélhető, hogy ezekkel a módszerekkel az íróasztalok túlsó oldalára mindinkább alkalmas „személyiségek” kerülnek. És ez biztosabb eredményt ígér, mintha az ügyfeleket próbálják megrendszabályozni. Talán egyszer elérjük, hogy az üzletpultok, utazási irodák, adóhivatalok íróasztalai mögött, az üzleti pénztárosok fülkéiben, a taxik volánjánál — miért soroljuk tovább? — olyan emberek végzik majd munkájukat, akik úgy intézik az ügyet, hogy nem fél tőlük az ügyfél...
Pálos Miklós

Kézműipari újdonságok

A negyedik ötéves terv végére 300 millió forintra kívánja növelni exportszállításainak értékét a Fővárosi Kézműipari Vállalat.

A múlt évben már elérték a 240 milliót, s az idén ezt még alaposan meg kívánják tetézni. A vállalat export-kötelezettségeit jelenleg nyolc külkereskedelmi partner „közreműködésével” teljesíti. Ezek közül a legnagyobb a Húngarotex, amely a pamut-, gyapjú- és kötöttáru exportjára. Az Interag útján több eredményes szerződést kötöttek tőkés vállalatokkal ruházati bérnyakára. Az Artex útján nyugat-európai és skandináv országokba szállítanak lóspórt-kelkéket (nyergelket, lószerszámokat), sportlabdákat és bórdíszmúrat. A szovjet piacon 1972-ben jelentke-

tek először turista- és autós cikkeikkel, táskáikkal, s ezt az exportot is tovább bővítik az idén.

A kézműipar jelentősen hozzájárul a hazai boltok választékának bővítéséhez is, így például a Divatáru Nagykereskedelmi Vállalattal megállapodtak különleges, finom kötöttáru szállításiában, s ehhez közös vidéki üzemet létesítenek. A Vasért ajtó és ablak hűszigetelésére alkalmas purfix szalagot, az Omker 5,5 millió forint értékű különféle üvegtechnikai újdonságokat rendelt, a Triallal játékos sportcikkeket gyártására kötöttek szerződést, míg a Fővárosi Bútor- és Hangszer Vállalat strand- és kempingárukat kért több mint 5 millió forint értékben.

se hagyják ott, véletlenül menekült a kőtes házba az utolsó pillanatban. Daka nevű városi tanácsos volt a kényes helyzetbe került férfi, aki esteit rendszeresen töltötte itt Macájával, s a végzetes esemény folytán itt rekedt. Esetlenül, ügyetlenül ereszkedett le ő is, közben egyre csak mentegetőzött, hogy éppen erre járt, mikor a víz betört, s álmában sem sejtette, hogy itt csípi rajta, ártatlanul.

— Ne hazudozz itt — ripakodott rá a parasztszépesség, a kis Mala, aki már biztonságosan ült a csónak fenekén, s becsmérőlen mérte végig a magát mindenáron tisztázni kívánó gavallért. — Hiszen minden esteidet velem töltöttem, mert a feleséged béna, te meg még nagyon férfinak érzed magad.

Daka szemlesütve hallgatta az ítéletes szavakat, s kérte a főhadnagyot, hogy helyezze őt egy másik csónakba, mert a kínos leleplezés a pozíciójába kerülhet.

Zubovics megértette a megszegyénített férfit, s bár ő sem tudta elfojtani neveténcéjét, odaintett egy sportlegényt, s Dakát átsegítette a ladikjába.

— Nagyon köszönöm — áradozott a táncosos.

— Kötelességem — válaszolt szárazon Zubovics, de egy pillanatra ő is megrendült, mert alighogy elevezett a kimentett bordélyházi lányokkal a Széchenyi tér felé, a kőtes ház egyet recsent, s kavargó porfelhőt verve beleroskadott a vízbe.

— Az utolsó percben mentettem meg magukat — mondta aztán a hálálkódó lányoknak, akik csokolgatták a ruháját is.

Maca el is sírta magát.

— Mert ilyen disznók a férfiak — pityergett — Szerelmeskedni jók vagyunk, de rögtön meg tagadnak, ha ebből baj származik. Ez a tanácsos úr is majd meghal értem, de csak négy szemközt. Itt még mentegétezik és eliszkol. Fluji! — és kópót egyet.

Gábor és Etelek is elindult, az volt a szándékuk, hogy előbb Pintérékhez eveznek, hát ha segíthetnek az öreg, aki egyedül van, esetleg beveszik a csónakba, s valahol Felsővároson helyezik el. Úgy értesült többektől, mikor érdeklődött, hogy a Zárda és a Szent György utca száraz maradt, s persze ép maga az anyatöltés is, mely a Tisza-parton vanul végig, elég magasán a megáradt folyó mentén. Nehezen tudott tájékozódni a sok rom és kiállító tető között, de egy-egy ismerős épület fala, gémeskút vagy fa mégis eligazította, így a Boldogasszony utcán haladtak lassan, meg-megállva, mert a látvány iszonyú volt. Feldúlt csataterék, pestises vidékek, tűzmarta tájak, s a legpokolibb fantáziával megfestett középkori haláltáncfreskók, a kárhözát lépcsőzetes gyűrű, s az ördögien kiagyalt mártíriumok háborzongató képei most mind elhalványultak e legközvetlenebb valóság, egy város halálának ténye mellett. A megroppant házak szarufáinak háromsöge, mint összekulcsolt kezek emelkedtek ki a mocsos árból, a szelemenek, a gerendák égbe meredtek, s mint fenyegető öklök, bölcsők és koporsók himbálóztak egymás közelében, mint a kezdet és a vég intő példái. Volt ház, melynek csak a homlokfala omlott össze a védelmül szolgáló napsugaras díszítéssel, s a fedélszék alatt, mely tátott szájként meredezett, látni lehetett a felfüggesztett sonkákat és szalonnákat, immár menthetetlenül. Közben a házomladékok púpjairól, a félrebillett, lejtős tetőkről, úszó kapukról, flóderos sífonokról, fák ágairól vagy gémeskútak nyakvasára kapaszkodva, halálkínok között vergődő férfiak, asszonyok, gyerekek üvöltöztek segítségért rimázkodva.

(Folytatjuk.)